

OE XV

391

EXEMPLA

S. SCRIPTURÆ

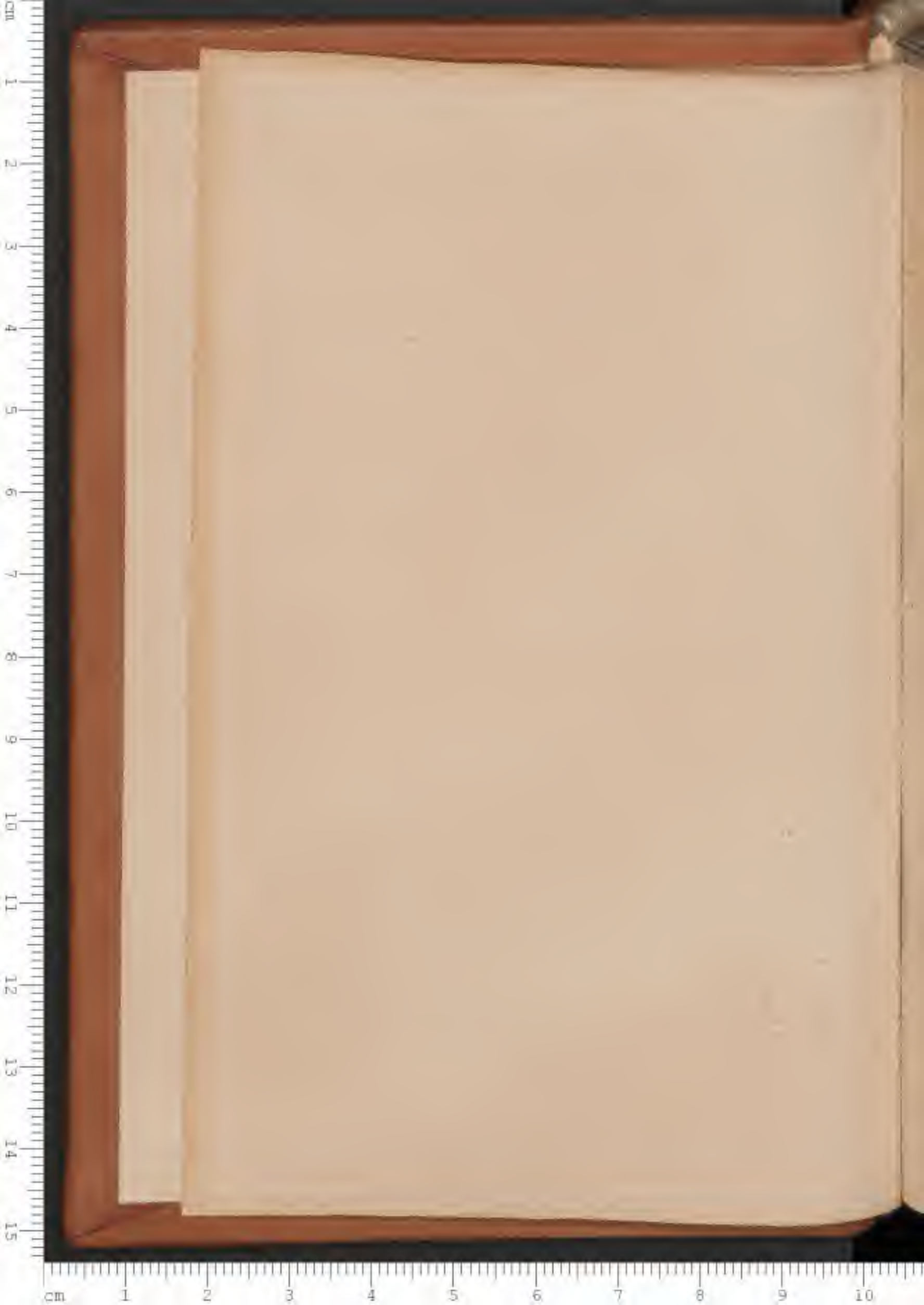

OE xv 391

Expositio canonis
misse. Te igitur de
mentissime pater per ihesum

Ad

¶ Expositio canonis missæ a domino
odone cameracensi episcopo edita.

¶ Via dignū et iustū est nos agere tibi grās.
9 (Te igit̃ clemētissime pater per ih̃elū xp̃i
filīū tuū dñm nostrū supplices rogamus)
Ecclā sacrificiū laudis acceptari: vt laudes vocum
substantialē seq̃tur sacrificiū (Rogam⁹ ⁊ petimus)
Rogatio ostēdit huīlitatē. petitio cōfidēciā. quia
qui aliquid ip̃lorat: huīlitatē debet ostēdere. et de
ip̃etratiōe cōfidere. Itaq; supplices rogamus. cō
fidētes petimus. Uñ scriptū ē. Petata dño nichil
hesitās. qui enim hesitat: sūis est fluctui maris Et
iteꝝ. Quicq̃ credentes petieritis: accipietis) Vti
accepta hēas) Acceptandū ē grata. ⁊ placita hēas
accepta habeas culpis nr̃is data venia nō offēsus
imo nr̃a deuotiōe placatus (Et benedicas) Bene
dicas mltiplicādo grām: benedicas augēdo digni
tatē. imo cōuertēdo ī excellētissimā immortalitatis
et incorruptōis creaturā (Hec dona) Hec dona q̃
tibi donam⁹ vt tibi maneāt p̃ tuā bñdictiōēz firma
ta Hec dona q̃ tibi donam⁹: vt apud te cōsistāt. per
tuā bñdictiōēz incorrupta. Hec dona que tibi dona
mus: vt deus tibi fiant assūpta. siquidē verbū caro
factū ē (Hec munera) Hec mūera. Solem⁹ illos
mūerare a q̃b⁹ aliqd̃ molimur obtinē. Hec mūera
q̃bus ī pane terreno mūeram⁹: vt obtineam⁹ īde

A. ii.

celestē. Hec mūera. q̄bus ī corporali cibo te mūe-
ram⁹: vt īde alimētū celeste cōsequamur. Hec mu-
nera: q̄bz te muneramus ī substācia panis ⁊ vini:
vt p̄cipiam⁹ īde corpus ⁊ sāguinē xp̄i (Hec sācta
sacrificia illibata) Et tā: q̄ deo oblata Illibata. q̄
adhuc ītegra ⁊ itacta. Neq̄ em̄ p̄tigi debēt donec
sūpserit vim spūalē: ⁊ conuersa fuerint ī xp̄i cor-
pus ⁊ sāguinē. Nā prius sumpta: corpus tantum
pascere. aīe nichīl p̄ferrēt. Un̄ quidā sup̄ioribz
adiūgūt qđ sequitur sic distinguēdo. Illibata īpri-
mis. i. intacta primū quousq̄ diuina benedictione
mutata. ad salutē sumāt aīe ⁊ corporis. Ex hoc v̄-
bo amonemur vt apposit⁹ panis īteger sit: ⁊ nulla
fractionis lesura violat⁹ (Imprimis q̄ tibi offerim⁹
p̄ ecclesia tua sc̄ta catholica) Imprimis qđ superi-
oribus iūgūt scđm p̄dictū sensū. Iūgitur etiā infe-
rioribus significādo qđ offeram⁹ hostiā. Primū p̄
tota ecclesia catholica. deinde pro aliis q̄ sequūtur
(Quā pacificare) ab hostib⁹ visibilib⁹ ⁊ inuisibilib⁹
vt nec hoīz p̄secutiōibus cōculcetur. nec īsticu de-
monū crimibz polluat⁹ (Custodire) ī ipsa pace (Ad
iuuare) Ne scismatibz vllis ⁊ heresib⁹ diuidat⁹. s̄z ī
vnitate sacramētoꝝ ⁊ catholice fidei in oībz tota
adiuuet ecclesia (Et regē dignerī toto orbe terrarū)
Ut ī suis p̄silijs. disputatiōibz. iudicijs. decretis.
īstitutijs. actiōibz. nullo decipiat⁹ errore. s̄z in oībz
tuo ducat moderamēte (Una cū famulo tuo papa

nro. et antistite nro. et rege nro. et oibz orthodoxis
atqz catholice et aplice fidei cultoribz (De toto de
scēdit ad partes: ut cū iprimis p tota ecclesia fiat
oro: postea de singlis solliciti sim⁹, sicut supius oñ
dim⁹: cū de eo qđ dictū ē iprimis loqremur, qđ scz
supioribz diuerso, sēsu iūgebat et inferioribus. Alio
naqz tota ecclesia eget regimine, alio singlę eccle
sie: et alio singli hoīes. Alia cura rebus exhibēda
publici alia priuatis. In tribus pōis p qbus orā
dū proposuit: hoc obseruādū videtur, ut pro papa
et rege orēt episcopi, p papam vero et antistite rege
reliqui presbyteri (Orthodoxis) i. vita et doctri
na recte gloriosis, quoz fama recte dilatatur i po
pulo, merito vite et doctrine non tantū fidē haben
tibz (fidei cultoribus) Aliud est em fidē habere, a
liud fidem colere, fidem colit qui studet et intēdit
secundum fidem viuere: cum multi fidem habeant
qui hoc non faciunt.

p Prima periodus hucusqz protensa
pro tota ecclesia: et omnibus fidei cultori
bus orat. Secunda que hic incipit pro presenti
bus se accingit: qui sancti sacrificij astipulatores
assistent et cooperatores.

Memento dñe famulorum famularumqz tuarum
et oīz circumstanciū) idest memeto eorum quidem
quos supra posui, i. oīm catholice fidei cultorum,
tā masculoz qz feminarū, et oīm circumstanciū: scz

qui corporaliter assunt scilicet coopatores misterio-
rum. Neque enim tanta sufficit sacramenta confiteri nisi
collecte multitudinis adiutus oratione quam pius ecclesia
hortatus sum ad orationes dicendo. Orate fratres. Et
sicut prius per totum a toto descendit ad partes: ita se-
cunda que ab universali procedit a particulari omnes
famulis famuleque universaliter procedunt. omnes vero
circumstantes particulariter. et ne partibus intersint
aliquid fidei participatores et vitiose vite: subiungit
(Quorum fides tibi cognita est: et nota deuotio id est
qui probate fidei sunt. et religionis vel deuotionis apud
te Cognoscere etenim dei approbare est Alii. Mem-
to domine famulorum famularumque tuarum. Et quia con-
sequens in quibusdam codicibus inuenitur. N. littera
aliquorum fieri memoriam nominatim significatur
Unum quidam versus tenent hoc in loco memorandi quos
cariores habent consequenter subiungentes et omnes
circumstantium ut facta memoria carorum absencium:
fiat et astencium: et omnium circumstantium. Cum pri-
mitus sine collecta missa non fieret. Postea mos in-
oleuit ecclesie solitarias: et maxime in cenobiis fieri
missas. Et cum non habeant collectam ullam qua
pluraliter salutent. nec plures possunt mutare sa-
lutationes conuertunt se ad ecclesiam dicentes se in eccle-
sia ecclesiam salutare. et in corpore ecclesie totum corpus
alloqui. et virtute totius communionis in ecclesia confici
sacra mysteria per gratiam dei. nec alicubi quemquam si

beliū qui viuificorū nō fiat princeps et coopator sa-
cramētorū dū in ecclesie corpore adhēt capiti velut
utile mēbrū. Secundū quē sensū in hoc loco circū-
stantes. accipiūt oēs vbiq; fideles qui in unitate
totius corporis. et sibi adherēt iuicē et sūmo capiti
ut q̄cqd boni fiat ī toto corpore ab illo nūllomō sit
alienus q̄sq; ab ipso corpore non est diuisus. Sed
oē bonū cuiuslibet mēbri salubrē succuz ministret
oībus totū corpus vegetēte spū dei. et hoc modo
repetitur ofo que prius facta ē pro omībus catho-
lice fidei cultoribz. solitarijs dicentibz frequentes
iterandas orōes. ut vlt̄ saltē ī oportunitate vincatur
deus (Quorū tibi fides cognita ē et nota deuotio)
I. ideo dñe memēto circumstanciū oīm scz fidelium
quorū vlt̄ fides tibi cognita ē. et nota deuotō. sic so-
litarij hūc locū intelligūt (Pro q̄b? tibi offerimus
vel qui tibi offerūt) Nō solū sacerdotes et clerus q̄
scōz diuersos gradus diuinis occupāt officijs: offe-
runt sed eciam audientes qui votis et orōibus assi-
stunt cooperatores. et osculo pacis coīcant: tanq̄
cōfirmātes quod actū ē (Hoc sacrificium laudis)
Vere laudis ē diuine h̄ sacrificiū sicut ī hoc officio
testati sumus. Dignū et iustum: et equum esse: et sa-
lutare deo patri grās agere et cum laudibus āgeli-
cis precati sumus voces admitti. pro se suisq; oībz
Pro nobis offerimus qñ h̄ sacrificio poscim⁹ deū
habere. et tutore cōtra pericula corporis et aīe. et

propiciū ad obtinēdos successus bonos: in vtraq̃
pte pro nris oibus qñ oramus pro amicis nostris
et rebus. Supplicam⁹ eñ p pace amicorū quādo
sunt in bello, pro tranquillo reditu qñ sunt in itinere,
pro sanitate si i infirmitate decubūt, pro cōuer-
sione si puerse viuūt ⁊ ecōtra alias incōmoditates
vt adiuuāte deo euadant, p reb⁹ nostris frequēter
in libris missalibus inuenimus orōes. Oramus tē
pore sacrificij cōtra incēdia pro locis nris, ⁊ cōtra
nimia aeris siccitatē: vel tēpestatē, p fructibus no-
stris, contra pestem p aialibus nostris, cōtra alia
dāna, p reb⁹ alijs. Habem⁹ secūdū apostolū in
xpo consolationē presentis vite et future (Pro re-
dēptione aīarū suarū) Hoc enim solū sacrificium
quo redimī possumus: cui⁹ bonū sufficit cōtra no-
strū malū, ⁊ quod magis ē bonū q̃ peccatū nostrū
sit malū, ⁊ idō maiori p̃cio redimūt nos a malo nro
(Pro spe salutis ⁊ incolumitatis sue) Hoc sacrosā-
ctū sacrificiū nō solū liberat nos a malis: s; etiā ac-
cumulat nos bonis, nō solū eripit nos a penis: sed
etiā gaudia auget salutis ⁊ incolumitatis, salutē i q̃
eterne aīaz. Incolumitatis, i. corruptionis perpe-
tue corporū et hec ē p qua offerimus tā preciosū
manus (Tibi q̃ reddunt vota sua) Offerēdo sacri-
ficiū laudis reddunt tibi vota sua. Alter forsītā
vota sua non redderēt: nisi tale sacrificiū offerret.
adiuuātur sacrificij virtute: vt vota queāt reddere

Difficile ē opprimere vicia. vtutes i habitū trahere svt vota reddere queāt facti deo necesse habēt roborari sacrificio potēt (Eterno deo viuo z vō) Ad differentiā fallozū deozū z infēibiliū quibus gēres frustra soluebāt vota (Cōmunicātes) Tibi offerūt sacrificiū laudis. tibi es reddūt vota coicātes. extra coionē nāq; non est locus offerendi deo veri sacrificij: vel vota soluēdi (Et memoriā venerātes) Aliū em̄ gratū deo n̄ offerim⁹ sacrificiū. aliter deo vtiliter vota n̄ solvim⁹: nisi memoriā sc̄tozū veneremur. Qui eī sc̄tōs. i. mēbra xp̄i n̄ honorat: nec xp̄m qui caput est honorare potest. z qui non honorat filiū: non honorat patrē qui misit illum. Honoremus ergo caput in mēbris: deū in sc̄tis suis vt eozū meritis precibusq; in omnibus protectionis diuine muniamur auxilio (Imprimis gloriose sēp virginis marie genitricis dei. z dñi n̄i iesu xp̄i. sed et b̄tozū apostolorū ac martirū tuozū Petri/pauli/andree/iacobi/iobānis/thōe/iacobi/philippi/bartholoēi. marhei/symōis et thadei. lini/cleti/clemētis/sixti/corneli/ cypriani/laurēcij/grisogoni/iobānis z pauli. colme z damiani. et oīz sc̄tozū tuozū quoz meritis p̄cibusq; concedas vt in oībus protectionis tue muniamur auxilio p xp̄m (In ueneratione sc̄tozū hec ratio custodienda ē. vt primū et sup oēs br̄a dei genitrix honoretur. Secūdo apostoli. Tercio martires: inde alij sc̄ti oēs) Hāc igit

tur oblatōez) Quia h̄ sacrificiū tibi offerim⁹ in cor-
pore ecclesie coicādo: et memoriā sāctorum vene-
rādo. igr̄ hāc oblatōez precamur vt placatus acci-
pias vt sc̄z si pctis nr̄is p̄pedimur: coione saltē sc̄e
ecclesie et sc̄tōrū tuorū veneratōe placent ad accipi-
endū qđ tibi offerimus sacrificiū. Seruitus nr̄e)
Id est cleri qui tibi secūdū acceptos gradus in hac
oblatōe sacrificij serui⁹ (Sed ⁊ cūcte familie tue)
i. toti⁹ assistētis collecte. Solitarij suple itelligūt
seruitutis nr̄e. i. mei cum discipulo meo s̄z et cūcte
familie tue i. totius ecclesie (Quesumus dñe vt pla-
catus accipias. diesq; nr̄os in tua pace disponas.
atq; ab eterna dānatōe nos eripi. ⁊ i electorū tuorū
iubeas grege nr̄erari. per xp̄m) Diesq; nr̄os i tua
pace disponas Signāter posuit tua. Est em̄ pax
mūdi. ē pax dei. Pax mūdi inutilis ē. pax dei salu-
bris. pacē cōstituit mūd⁹. vt libere liceat vti volup-
tatibz. pacē dat sc̄tis deus: vt mādatis intēti diui-
nis secure studeant v̄rutibz. In sup̄ioribz periodis
prima sc̄z et sc̄da: orauimus maxime p ecclesia: pro
dei cultoribus. pro astante collecta. Hec tertia pe-
riodus quā igredimur marie occupat circa sacrifi-
ciū vt fiat p̄fectū. ⁊ i aliā mutē substantiā immortalē
et icorruptā (Quā oblatōez tu de⁹ i oibz b̄ndictā.
ascrip̄tā/ratā/rōabilē acceptabilēq; facē digner⁹)
In oibz b̄ndictā Benedictā gloria: vt gloriosa fiat
B̄ndictā immortalitate. vt immortalis fiat B̄ndictam

in corruptioe: ut incorrupta fiat. Benedicta diuinita-
te: ut deus fiat. Trālit ad ptes a toto. ut vniuersa-
lis bñdictōis ptes ipceſ hostie cui vniuersa bñdic-
tionē suat ipcatua. et cū pri^o posuerit in oībz bene-
dictā: particulariter subiūgit ascriptā: et ratā et rōa-
bilē: et acceptabilē que sūt ptes oīmode bñdictōis
(Ascriptā) Scim⁹ qz in trinitate q̄ deus ē: fili⁹ sit
splēdo: paterne glorie et figura substācie ei⁹. Qui
igī figura et imago ē pri⁹: patrē imaginat et affigu-
rat: quasi sculptura qdā: vel scriptura i qua pater
splēdet i. plāe apparet ut recte fili⁹ dicat splēdore
ei⁹. Est ergo p^r i sculpt⁹ atq; i script⁹ filio. cui⁹ fili⁹
figura ē et imago. ut fili⁹ sit ei⁹ scriptū quē sibi hz i
scriptū. aliter fili⁹ dī scriptū q̄ hz i se forāz oīz rez.
Sic ei oīa creata sūt: ut diuini vbi fore digesserūt
nec aliter i effēcia pderūt q̄ i vbo sūmo forme dic-
tauerūt. Nō sūt ibi aliud forme. aliud ipm vbu vbi
nichil ē aliū et aliud. s; oīa sūt idipsū. ut quīs forā-
rū diuersitas itelligibiliter ibi subluceat: nō sūt tñ
oīa nisi vñū. et ipz vñū. quīs vbi ē vera et pfecta vni-
tas: ibi tñ fm creatas res qdā apparet diuersitas:
sicut ē. Semel locut⁹ ē de⁹. in psalmo ppheta duo
itellext i vno vbo. Vñ scriptū ē. Qd factū ē i ipso
vita erat: factū ē de nihilo. erat tñ in verbo factū ē
causabiliter. erat tñ eternaliter. erat in sūma arce
factū ē i re. vñuebat i rōe artificis foaliter: factū ē
in realitate subsistēdi sustācialiter De nihilo. pdiit

ut substantialiter eēt qđ factū est. In v̄bo viuebat ut
formaliter eēt añq̄ substantialiter eēt. factū ē multiplex
verbū ⁊ simplex. In verbo simplici erat quod mul
tipliciter factū ē. Mirabiliter videt̄ in vno pluralitas
in simplici multiplicitas videt̄ ⁊ nō cōp̄hēdit̄. pōt vi
deri neq̄t explicari. quō vnū v̄bū īscriptū sit oībus
formis oīm rerū. sicut alibi scriptū ē Calamus scri
be velociter scribētis. Pater ē scriba q̄ v̄bo suo ve
lociter īscribit oīa. Velociter scribit. qz alterū pro
altero nō morat̄. velociter scribit. qz sine mora scri
bit oīa. Est ergo filius dei v̄bū scriptū. s; ⁊ corpus
assūptū. recte dī scriptū. Sicut enī vox transitoria
scribit̄ ut q̄ p se fugit scripto remaneat. sic corrupti
bile a deo scribit̄ cū ī īcorruptū trāsīt. ut qđ corrup
tibile trāsitorium erat: scripto īcorruptōis pmaneat
Sic ergo corpus xpī quoddā scriptū ē qđ de carne
passibili īpassibile factū ē ī resurrectione. ⁊ de pane
terreno quotidie fit celestis sup altare. Si ergo in
xpō ⁊ v̄bo dī scriptū. ⁊ corpus ecīā nichilomin⁹ dī
scriptū. Quid ē ascriptū nisi scripto appositū: scri
ptū ē ergo corp⁹ xpī nō solū scriptū: s; ecīā ascriptū
ī. scripto appositū. ascriptū. ī. v̄bo corpus adiūctū
Cū igit̄ oram⁹ hostiā fieri ascriptā: qđ aliō optam⁹
nisi ut q̄ adhuc ē panis corruptibilis: fiat substācia
īcorrupta. ī. de voce fiat scriptū scripto. ī. v̄bo adiū
ctū. fac ergo dñe nřaz oblatiōez ascriptā ī. scriptā
scripto adiūctā. ut p̄ciosi corp⁹ xpī fiat v̄bo dei ad

lūcto: ⁊ vnitate pſone cōiūcta (Ratā) Ratū dici⁹
qđ certū ⁊ fixū hēm⁹. fiat ḡ rata. i. nō remaneat in
ſtabilis ⁊ mutabūda corruptōe ſ; pmanēs ⁊ fixa ſi
at in icorruptōe. ⁊ ideo circa! (Rōnabilē) Sāguis
tauroꝝ ⁊ vituloꝝ n̄ ſufficit redimē nos a peccatis. Mi
nor ē ei ed hoīez. p hoīe ḡ rōali rōabilis hostia ſuf
ficit ſola. fiat ergo hostia n̄a rōabilis Si qđ hō al
ſūpt⁹ a vbo ex aīa rōali ⁊ huāna carne ſub ſiſtit. ſi
at hostia n̄a rōabilis: ne offerat irrōabiliter. Qui
offerit cor habēs ipenitēs: irrōabiliter offert. Si
cut cayn recte qđ offerēs recte nō diuiſit. qđ emē
dari nō ſtudit. Un̄ ſcriptū ē. Ad cayn ⁊ ad mūera
eius nō reſpexit. Nā quē de⁹ nō nouit: nec oblatio
nē eius recipit. peſſimi nāq; hostia irratiōabilis eſt
Sicut ſcriptū eſt. Qui nō audit legē: oīo eius erit
excecrabilis. fiat ergo rōabilis hostia vt rationa
biliter. i. cū timore et penitēcia offeramus: vel fiat
rationabilis. i. pro rationabili ⁊ recta vel honesta
cā. Si q̄s ei offerat eā vt hostē occidere vel rapinā
ppetrare queat: rōabilis nō dicitur offerēdi cauſa
Ideo nec acceptabilis ē hostia talis. Hostia ergo
n̄a ⁊ merito offerēciū ⁊ offerēdi cā fiat rōnabilis.
vt conſequēter etiā acceptabilis (Acceptabilēq;)
Nō poteſt nō eē acceptabilis q̄ ſupiores tres ſpēs
recipit oīmode bñdictōis. Nō pōt deū odiſſe deus
ſed q; caritas ē deus: diligit deū deus. ⁊ accepta
bilis ē hostia deo q̄ deus ē. Quid ergo oram⁹ fieri

acceptabilē que nō pōt displicere Nā que accepta-
bilis ē per se: displicet p offerēte Pro offerēte ref-
puit: que q̄tū sua refert acceptat. Acceptat p sac-
tis. nō acceptat eadē p ipijs Pios adiuuat: ipios
dānat. p̄ijs pdest ad salutē: nocet ipijs ad dānatio-
nē(Ut nobis corpus et sāguis fiat dilectissimi filij
rui dñi nři Iesu xp̄i) Posuerat genus in oibz bene-
dictā. subiecit quattuor spēs. ascriptā. ratā. rōabi-
lē. acceptabilē. s; hec oīa clausa erāt. min⁹ itelli-
gebāt. minus placebāt. apuit ostiū. patefecit totū
sc̄vi nobis fiat corpus et sāguis xp̄i. desinat eē pa-
nis et vinū. et fiat corpus et sāguis xp̄i. tātū solū cor-
pus xp̄i et sāguis ē. hostia in oibz bñdicta. ascripta
rata. rōabilis. acceptabilis(ut nobis corpus et sā-
guis fiat. Signāter posuit nobis. i. catholice fidei
cultoribz. Nobis. exclusit paganos. exclusit iude-
os. exclusit hereticos. nobis coicātibz: memoriaz
sc̄tōz venerātibz. Nō ē enī locus veri sacrificij ex-
tra ecclesiā(Qui pridie q̄ pateret accepit panē in
sc̄tās ac venerabiles manus) Accepit panē adhuc
panē nondū carnē) Et elevatis oculis in celū ad te-
deū patrē suū oīpotentē: tibi grācias agēs benedi-
xit(Idē corpus suū fecit qui prius erat panis:
benedictione factus est caro. mō caro. ante panis
O miraculū: frāgebatur inter digitos: sedēs i colu-
mis inter discipulos(fregit) Erat integer et diui-
debatur in partes. In manibus tenebat sepsum. et

de manibz porrigebat se discipulis edēdū. Hoc si
gnificabat dauid qñ secundū aliam translationem
coram achis rege. i.e. ī suis manibz ferebat. sic quo
tidie xpm in altari cōsumimus et permanet. man
ducamus. et uiuit. atterimus dentibz: et integer est
cōsumimus. manducamus. et atterimus. nō tantū
specie sz re: non solū forma: sed substantia ut miro
mō cōsumatur permanēs. atteratur incorruptus
distribuat ī diuīus. Sicut post resurrectionē pal
pandū tribuit spūale corpus: cū simili p̄trarietate
non sit palpabile quod est spūale: nō sit spirituale
quod est palpabile. In specie enī et sapore panis et
uin: manducamus et bibimus ip̄az substāciam cor
poris et sanguis xpi. sub eisdem qualitatibus: mu
tata substantia. nec sub figura et sapore substantie
prior: sc̄tā sit v̄a substācia xpi carnis et sāguis (De
dit discipulis suis dicēs: accipite et manducate ex h
oēs Hoc ē enī corpus meū) Accepta bñdictiōe pa
ter q panis factus sit corpus xpi. Non enī post be
nedictionē dixisset Hoc est corpus meū: nisi ī bene
dictiōe fieret suū corp⁹ (Simili modo postq̄ cena
tū est. accipiens et hunc preciarū calicem) Si xps
cū accepit calicem cene: dī hunc accepisse. Unus
ergo calix est. hic et ille. nisi enī vn⁹ sit: dici nō pōt
in illo hunc accepisse. Est ergo vn⁹ etiā quando in
altari manibz accipit ut bñdicatur. et necdū sāguis
est sed adhuc vinū propter unitatem fidei et illius

cui scz z i cuius honore fideliter offertur. Ea em̃
fide accipit̃ quotidie benedicēdū vt mō fiat quod
tūc futur⁹ erat. Et qz hec fides vna ē i tota eccle-
sia. z ille vnus cui tūc z mō offert̃. ideo z calix cū
accipitur ecclā añ diuina verba vnus ē. sicut z oīm
ecclesiarum altare dī vnū. qz in eo secūduz vnā
fidez vnū domini corpore offertur quotidie sa-
crificiū (Preclarum) Preclarum dicit calicez ad
huc vini. vlt q statī fiet preclarus quando sāguis
erit. Sicut scriptū est. Calix me⁹ iebnās q̃ precla-
rus ē. vel ad pparationē eius quē obtulit melch-
sedech. z ceteroz veteris testamēti. vlt ppter pre-
clarā eius maiestātē: cui offertur. Uñ z in sequēti-
bus dī. Offerimus pclare maiestati tue (Calicē)
Metaphorice. idest qd cōtinet pro eo qd cōtinet̃
idest vas p liquore vini z aque (In sc̃as ac vene-
rabiles manus. Itē tibi gr̃as agēs bñdixit) idest
sāguiez suū fecit (Dedit discipulis suis dicēs. acci-
pīte et bibite. ex hoc oēs. Hic est em̃ calix sāguis
mei) Intrāsiue dictū ē. z est alleoteta figura. ca-
sus p casu Calix sāguis mei. ac si diceret. calix. s.
sāguis meus. Similiter hic patz q bñdictione fa-
ctus fuerit sāguis. Ad benedictionē em̃ premissā
subdit. Hic ē calix sāguis mei (Noui eterni testa-
mēti) Nouum em̃ euāgelij testamētuz in eternum
pfirmavit sāguie mortis sue. Sic abrahā oblat̃is
ouib⁹ z bob⁹ cū abimelech z phitol p̃cip̃e mil-

cie. percussit quinq[ue] oues et boues. percussit i[n] fedus. ut
sanguine animalium et morte: fedus confirmaretur. et
iacob fugiens i[n] galaad. facto iuramento cu[m] auunculo
suo laban imolauit victimas: ut sanguine victimaru[m]
fedus iuramenti confirmaret. Et moyses ut confir-
maret testametu[m] quod accepit i[n] syna victime san-
guine aspsit y[sopo] i[n] totu[m] populu[m] et tabernaculu[m]
Nisi enim intercedente morte: testamentum non
valet (Mysterium fidei) Pertinet enim ad fidem
catholica[m] credere post benedictione[m] esse vinu[m] et sa-
guine[m]. ut infidelis sit qui hoc non crediderit. Ite d[omi]n[u]s
mysteriu[m] q[uo]d sensibus tegitur occultu[m]. sicut veritas
sanguis i[n] sapore vini latet et i[n] specie. Calix ergo alta-
ris e[st] mysteriu[m] fidei q[uia] sub figura et sapore vini occul-
tus credit[ur]. verus sanguis est mysteriu[m] fidei. q[uia] quod
credit[ur]: sensibilibus q[ui]busda[m] obtegit[ur]. Na[m] ver[us] sanguis
credit[ur]: quod vinu[m] visu sentitur et gustu: est fidei
mysterium. quia quod fides credit intus est occul-
tu[m]. itus e[st] verus sanguis vera fide. exterius e[st] falsu[m] vi-
nu[m] et specie. m[er]itu[m] vinu[m] et no[n] e[st]. non apparet sanguis
et e[st]. sensus decipit qualitate. certa tenet fides reue-
riate. Ideo q[uia] sanguis d[omi]ni fidei mysteriu[m]. q[uia] sanguine[m]
fides credit intus occultu[m]. Apertu[m] e[st] q[uo]d sentitur: oc-
cultu[m] e[st] quod creditur. et sic quod occultu[m] e[st]: fidei
est. sicut quod patet sensui est: ergo sanguis e[st] myste-
riu[m] fidei si q[uo]d occultu[m] pertinet ad fide[m] (Qui p[ro] vobis
et p[ro] multis effundetur i[n] remissionem peccatorum)

Pro vobis scz vñtibz. p mltis. paganos z iudeos
discernit: et falsos xñianos (Hec quocienscūq; fe
ceritis: i mei memoriā facietis) Nā sine hac memo
ria nō cōficimus dñici corporis sacramētum. tolle
vba xpi nō sūt sacramēta xpi. Uis fieri corp⁹ xpi
et sāguinē: appone xpi sermoēz: facit sermo verita
tis quod dicit: qz ipe dixit z facta sunt: ipse manda
uit z creata sūt. sine dubio sit idurata qz xpi sermo
dicit de creatura Est enī oīpotēs sermo tuus o ge
nitor. sit ergo sermoē xpi corpus z sāguis xpi. que
quociēs verbo potēti cōfecta sumimus: mortē dñi
donec veniat memoria⁹. z ne sub his misteriis hec
memoria fugiat a nobis: subiūgit (Uñ z memores
dñe nos serui tui) i. qui secūdū gradus cleri accep
tos offitio hui⁹ sacrificij deseruim⁹. vñ scōz solita
rios: q hoc in pñti ministramus (Sed et plebs tua
scā) Quod p veneratione huius sacrificij. hic est
in pñti deuote collecta. vel secundū solitarios. In
vnitate ecclie fideliter vbiq; viuētes (Eiusdē xpi
filij tui dñi dei nři tā beate passionis. necnō z ab in
feris resurrectōis. sz z in celos gloriose ascētionis
offerim⁹ p clare maiestati tue de tuis dōis) Donū
est ad laudē: dādū ecia si nō deē paratum donū est.
qđ dari potest (Ac datis) Datū vero qđ in alteri⁹
possessionē est iā translātū: qđ de possibilitate iam
prodiit ad actū. qđ iam possidetur acceptū. Corp⁹
g z sāguis xpi sūt dona a deo nobis parata. Data

sunt que utiliter dari possunt. Dona sunt nostra: sed in
celo collocata in xpo. Data vero quando sunt nobis de
creatura panis et vini. Dato quando sumimus in altari
quando reficimur inde spiritualiter. Data in celo. Data in
terra. Dona spiritus deum in xpo. Data super altare in sacra
mento. Dona in celo nuda et aperta. Data in altari recta
sensibilibus et occulta. tamen hic et ibi et eadem et vera
(hostia pura) Antiquae veteris legis hostie de irra
tionabilibus animalibus carnales erant. squaloribus spur
cie carnis. nidoribusque plene. et decem trituratioe in
feces et stercorea couerie. Hec autem hostia pura est. quia
quous caro sit vera et sanguis tamen spiritualis est: et incor
rupta. Diuidi et consumi non potest. consumitur: et
in corrupta manet. teritur. fragitur. illesa et integra est
Hec hostia caro est: et non carnalis. sed incontaminata
lux. et ideo pura. Corpus est et non corporale. sed spua
le lumen. et ideo pura. Pura munditia Pura purificatio
Pura: quia diuina purior luce corporea (hostia sac
ta) Hostie veteres erant quodam sancte. sed non per se sancte sed
quia typum gerebant huius hostie sancte. Ille imperfecte
erit et ideo minus sancte. Ista perfecta: et ideo plene
sancta. Ille dimittebant peccatum unius populi. Ista tol
lit peccatum totius mundi Illa erat tantum remissio: in hac
autem est perfectum plenum: et perfecta remissio. Ille obtinebat
veniam debiti sine solutione: hec reddit debitum plena re
compensatione. Ideo hec plene et perfecte sancta. Ille
sanctus. sed minus: et imperfecte (hostiam immaculatam)

B.ii.

Id est sic macula culpe. ut pote concepta et nata sic
pctō. et deinde sic culpa vixit in mundo. ideo immacu-
la nata quod est de humana carne. sed sine conditōe pro-
pagationis humane. ideo immaculata est. sine viro de
sctā virgine concepta. ideo immaculata est. Concepta
sine humano opere: sola virtute divina: ideo immaculata
Non enim potest in cū habere culpabile opus quod solus
deus fecit. et non alius. ideo immaculata. De omni ei quod sine
humana administratione solo deo autore creatus est: quod
uis de massa peccatrice: exordium non possumus culpa
remisi deo velimus peccatum ascribere. ideo immaculata
causa de pura ab omni peccato virgine: creditur natus
ideo immaculata. Ex quo ei angelica salutarione audi-
uit gratia plena creditur purificata fide. etiam reliquum vite
custode spiritu sancto vixisse sine omni culpa. ab imma-
culata ergo sumpta est hec hostia. ideo et ipsa immacu-
la. Ex hoc loco admonemur quod panis appositus altari
debet esse candidissimus: et in quo nullus possit inspi-
ci nequus. ut hoc appareat in figura quod predicatur in sub-
stantia. ut pura et immaculata videatur exterius figura
cuius substantia deus interius pura: et immaculata. (Panem
sanctum vite eterne) Cum panem audis: noli putare esse
qui fuerit ante benedictionem: ne decipiaris de mutata
substantia propter eandem spem. prius erat panis: mo-
do non est panis: sed sola caro. sed panem dixit quasi dice-
ret cibum. sicut scriptum est: Ego sum panis vivus et
panem angelorum manducauit homo. quomodo panem

vite eterne qui sumitur a multis ad dñatōez hui⁹
panis virtus ē fides que operat⁹ per dilectōez. Est
enim panis mysteriū fidei. sicut de calice dictus est
Sūptus ergo sine fide non proficit. nā si hic panis
est mysteriū fidei. i. occultū quod sola cernitur fide
quid p̄dest sine fide sumi quod sine fide nō cernit⁹:
oculū perdidisti. quid ceco in archa profuit diuicie
quid p̄dest diuitias huāne redēptiōis in te recon-
dere quas nō vides oclō fidei perditō. Un̄ scriptū
est. Qui māducat ⁊ bibit corpus dñi ⁊ sāguinē indi-
gne: iudiciū sibi māducat ⁊ bibit. Nam ille mandu-
cat indigne qui māducat sic fide. que per dilectōez
operat⁹. Est ergo hic panis vite eterne. nō his qdē
qui tantū ore sumūt. sed his qui ecīā mente. non q̄
dente premit. sed qui tangit fide. Un̄ scriptum est.
noli me tangere: nondū enī ascendī ad patrē meū
ac si diceret. hi ⁊ me maīb⁹ tāgere vis corporaliter
noli sic: fidē tuā volo. fide me tāge: crede me ad pa-
trē ascēdisse. i. me esse equalem patri (Et calicem
salutis perpetue) Quod diximus de pane idē pōt
dici de calice. et qd dictū ē vite eterne. et salutis p-
petue: idē valet (Supra q̄ propitio ac serenovultu
respicē digneris et accepta habere. sicuti accepta
habere dignat⁹ es mūera pueri tui iusti abel. ⁊ sa-
crificiū p̄arche n̄i abrahę. et qd tibi obtulit sum-
mus sacerdos tu⁹ melchisedech sāctū sacrificiū. i. i-
maculatā hostiā (finis respicit ad principiū. Su-

pra que i, sanctum sacrificiū, imaculatam hostiam
respicere digneris, et acceptam hēre. ac si diceret
supra respicias, et accepta habeas. Ideo qz sanctus
sacrificiū sūt et imaculata hostia, vt qui de merito
nro diffidim⁹ maiestate tanti sacrificii adiuuemur
Cur oramus patrē propiciū et serenū esse super
hanc hostiā et eā acceptam habere, qua nichil ha-
bet acceptius, et quam sēper propicius respicit: ac
serenus. Inde eī scriptus est. Hic est filius meus
dilectus: in quo bene michi cōplacui. ipsū audite
Sed ad offerētes hoc est referēdū vt qui p pecca-
tis terrentur et de se diffidunt: hostiā acceptabilē
sibi p̄tendāt, et eius scuto se semper protegentes:
sub ea propiciū patrē serenūqz deposcāt. et ei se ac-
ceptos desiderēt sub ea quā nequaquā acceptabilē
dubitēt, vt q se p̄ri offerre non audēt, ne malis irri-
tēt. Dilectū filiū p̄ponēt vt subeāt: et sub ei⁹ tutela
curie p̄ris itromittāt. Oram⁹ ergo vt acceptabilis
hec hostia sit. placeatqz p nobis vt cū offerim⁹ qd
plac⁹: placeat nobis de⁹. Un⁹ et exēpla sanctorū ad-
hibēt abel iusti, patriarche abrahe, sūmi sacerdotis
melchisedech, vt sicut eorū sacrificia deus accepta-
uit p̄piciādo: ita suscipiat hostiā hāc: nri miserādo
Melchisedech sacerdos sūmus dī, qz iter sacerdo-
tes illi⁹ tēporis p̄cipuus habebat. (Supplices te
rogam⁹ o p̄s, iube hec p̄ferri p man⁹ sc̄i āgeli tui
in subīe altare tuū ī p̄spectu diuīe maiestatis tue

Sed h̄ mirū ē. quomodo oramus corpus et sāgu-
nem xp̄i ī cōspectu dei p̄ferri. cū scriptū sit. q̄ xp̄s
sēp aīst̄it vultui patris īterpellās pro nobis. ⁊ ie-
gimus q̄ xp̄s ascende. is ad celos super oīa exalta-
t⁹ ē. sedēs ad dexterā p̄is. Quomō ergo oramus
perferri xp̄m vbi semper ē: ī superius vultū p̄is
p̄piciū ⁊ serenū fieri sup hostiā filij rogauim⁹. nō
q̄ filio suo p̄f possit eē leuerus. īz vt iub occasio-
ne filij: p̄is p̄piciationi nos ingeram⁹ vt p̄ amore
filij misereat aī. ⁊ quasi filiū parui p̄dat n̄ pro eo
nos nō recipiat. ita ⁊ hic rogam⁹ p̄ferri filiū q̄ sēp
est ap̄d eū pro nobis: vt votū et deuotio n̄ra p̄ filiū
veniat ad patrē: ⁊ virtute tāti sacrificij vota n̄ra p̄-
ferāt aī cōspeciū dei: quasi filius ad patrē nō aicē-
dat: si deuotio n̄ra illuc nō pueniat. Tali rōe roga-
mus vt sicut xp̄s ante discip̄los a terra trāslatus
ē ī celū. ⁊ fact⁹ ē īuisibilis a cōspectu eoz ip̄is post
ea missurus sp̄s sc̄i donū: ita hec hostia ab altari
terreno sup qd̄ imolatur: ad altare īublime aī cō-
spectū dei tranīferatur: vt inde oī b̄ndictōe celesti
et ḡfa īpleamur. ⁊ que visibiliter tractāt ī terra.
īuisibiliter op̄etur ī celo. Hic oblata. ibi accepta
nō mutatiōe loci: vel tēporis accellu. vt ceptus ab
hoc loco tranīlatōis motus: ad aliū postea p̄ficiat
locū. sed sub eodē loco qui panis erat fit xp̄i caro.
nō tranīfert̄ loco. vt de pane fiat caro. tranīfertur
tamē ab altari ad celū. quis tranīfertur de pane ad

deū. sed q̄ deus est vb̄iq̄. nō sit loci mutatione vt
cōūatur deo de pane facta caro. transferē intus
ad deū inuisibiliter. nec mouetur exterius ab altari
visibiliter oblata in altari deuotiōe hoīm accepta
in celo pp̄ciatōe dei. Tunc enim a deo quasi acce
pitur: q̄n deus nobis propiciatur. ⁊ celestis bene
dictio nobis ab eo mittitur. sed xp̄us non eguit an
gelorū auxilio quando sua virtute ascendit in celū
Quid ergo oramus hanc hostiā pferri per manus
angeli aū conspectū dei cū angelorū officia nō sint
necessaria huic perlationi. Sed hoc q̄ dictū ē q̄ i
perlatione corporis ⁊ sanguinis xp̄i rogamus vota
nra perferri. Sūt enim angeli nobis deputati qui
offerāt deo quotidie vota nostra. Un̄ scriptum est
Qm̄ angeli eorū semper vidēt faciem patris. Ora
mus itaq̄ sub occasione xp̄i perferri vota nra per
manus āgeli: vt vota bona pferāt boni āgeli sub p̄
teritu tanti sacrificij (Supplices te rogamus op̄s
de⁹) Supplicam⁹ tibi: curuamur aū te. obnixius
deprecamur. oñde oīpotentiam. extendē manum
tuā validā. vt que pp̄itio ac sereno vultu respicis
eciā ad inuisibilia ⁊ sublimia tua perferātur. et con
spectui tue maiestatis admittas. Hic necessitas in
curuatōis. Hic opus supplicatōis. Hic incūbit cō
summatio otius nostri laboris. vt hec hostia pferat
in sublimē altare tuū i cōspectu diuine maiestatis
tue. Quid est hoc: quid est pferri hostiā in sublimē

altare tuū: nisi ouē humeris pastoris imponi: Et
quid ē ouis imposita humeris: nisi homo assūptus
a vbo: et quid est sublimi⁹ verbo dei: quotidie assu-
mit fidelis tibi verbū dei participatiōe hui⁹ sacri-
fici: verbū igit^r dei subline altare est, ad quod ora-
mus hostiā perferri i cōspectu dei, et per eam nos
introduci. Cōspectus dei est verbū patris i quo cō-
spicit oē quod facit Nam omne quod agit pater in
verbo eius est. nā qđ factum est in ipso vita erat, et
in principio deus creauit celū et terram, i. i verbo
et verbo dñi celū firmati sunt. Et omnia in sapiētia
fecisti. Quid rectius est conspectus dei qđ sapiētia
sua: in qua cōspicit oē quod agit. Hostiam ergo p-
ferri i subline altare i cōspectu dei qđ ē: nisi obla-
tionem nrām cōiungi verbo: vniri deo: fieri deum
et per eam nos a deo assumi. et vota nrā acceptari
(Ut quotquot ex hac altaris pticipatiōe sacrosac-
tū filij tui corpus et sāguinē sūperimus: omī bene-
dictiōe celesti et gracia repleamur. Per eūdē dñz)
Habet ecclesia i terra altare visibile, apđ deū i celo
hostia quā in altari deo offerimus. Deo cōiūgitur
vt sit deus. In hoc sacrificio cōiungūt terrena ce-
lestib⁹. creatura deo. Cū de hoc altari sumim⁹ cre-
aturā accipimus de sublimi deū. Cum hic corpus
et sāguinem xpī sumimus: de celo deū accipimus.
In quo oī benedictione celesti, et gracia replemur.
Sumimus hic visibiliter corpus et sāguinem xpī

sumimus i uisib filiter de celo quo plata sūt benedi-
ctionē z grām dei. Sumimus inq̃ bñdictionem et
graciam. Siquidem digne sumimus xpi corpus z
sāguinē. Nam qui idigne sumit: ore quidem sumit
et dēte terit corporaliter, s; nichil proficit spirita-
liter. immo qui corpus et sanguinem dñi accipit in-
digne: iudiciū sibi manducat et bibit. Ideoq; roga-
mus ut quotquot ex hac altaris pati. scz corpus z
sanguinem sumpsimus. inde quo plata sūt omī be-
nedictione z grā repleamur. Hactercia peryodo
quā in cōfectione corporis z sanguinis xpi sūdaui
hucusq; finita. sumit exordiū hinc quarta. q̃ conse-
cto corpore z sanguine xpi: redit ad rogandum p
uiuis et mortuis: fidentior exaudiri patrocinio sa-
crificij (Memēto dñe famulorū famularūq; tuarū
qui nos p̃cesserūt cū signo fidei et dormiūt i sōno
pacis) Hic solet fieri mēoria amicorū z familiari-
um defunctorū (Ipsīs et oībus dñe in xpo quies-
cētibus locū refrigerij. lucis z pacis ut indulgeas
deprecamur. Per eundem xpm dñm nrm amen)
Ipsīs quorū memoriā egimus: z postea reliquis
oībus idulge. scz qui officium huius sacrificij cele-
bramus presentes. vel scdm solitarios qui in cor-
pore ecclīe per totū orbē terrarū fideliter tibi ser-
uim⁹ (Nobis quoq; pctōribz famulis tuis de mul-
titudine miserationū tuarū sperantibus partē ali-
quam z societate donare digneris cū sanctis tuis

ap̄lis/ & martyribus. cum Iohanne/ stephano/ ma-
thia/ barnaba/ ignatio/ alexandro/ marcelino/ pe-
tro/ felicitate/ perpetua/ agatha/ iucia/ agnere/ ce-
cilia/ anastasia. & cū oībz sc̄is tuis itra quorū nos
cōsorcū nō estimatoz meriti. sed venie quelumus
largitoz admittē. Per xpm dñm nostrum. amen.)
Totū hūc textū nescio facere verbis alijs plano-
rē (Per quē hec oīa domine semper bona creas)
Per quē dictū est relative. ad hoc qđ dixerat Per
xpm dominum nostrum. Sed mirū est qđ dixit pla-
raliter hec oīa bona. cum corpus et sanguis xpi
non sint nisi vnum. sed in vno xpi corpore sunt mul-
te forme vt vna sit substācia & figure m̄te Quot ei
apponūtur panes: tot manent figure substāciarū
pluralitate cōuersa in vñū corpus xpi: vt visibili-
ter appareat pluralitas vbi est inuisibiliter substan-
cie vnitas. & vñū indiuiduū in substantia vbi multi-
plex ē in figura. Apponūť panes figura plurales.
et substācia sit corp⁹ xpi. manet pluralitas figura-
rū. cessat substāciarum pluralitas. Est vnum indi-
uiduū: apparēt plura. Proinde modo sicut ē modo
sicut apparet de corpore xpi loquimur. sepe dici⁹
in distributione dñici corporis. hostias multas ex-
pendimus. vel in pluribus hostijs multos vno xpi
corpore reficim⁹: i vno versiculo mōstrantes & eo-
rū que apparent pluralitatē. & ipsius substācie in-
uisibilis vnitatem. Cū hostias plures et vñū dicis

mus corpus. s; et i hoc loco dicimus hec oia bona
oēs sc; hostias quas in toto orbe immolat ecclesia
que qdē si sensibiles inrueris qualitates infinite sūt
nūero. Si substācia sāguis ē vnus: z vna caro que
lēp a deo creatur. quia que semel verbi sui corpus
creauit de v̄gine: quotidie de pane creat ei⁹ carnē
et de vino sāguinē (Sanctificas) Sanctificat quo
tidie orōe sacerdotis et cooparatione spūs sancti.
(Viuificas) Quotidie viuificat corpora iaiato pri⁹
dans vitam. Un̄ ē prius dicebatur rōnabilis hec
hostia (Benedicis) Quotidie benedicit scdm q; su
perius precabamur: eam i oibus fieri benedictā z
quattuor subiūgimus spēs bñdictiōis (Et prestas
nobis) Quotidie pstat nobis corp⁹ filij sui. q; qd ē
spō patrē i sublimi: quotidie pstat nobis i altari. z
qd a dō eū donū ē i celo: spō hoies datū ē in terra.
dat hoibz i figura panis: qd i celo z i terra v̄sistit i
vā sba carnis (p ipsū. z cū ipō. z i ipō ē tibi deo pfi
oipotēti oīs honor z glā i vnitāte spī scī de⁹ p oia)
Per quē pater de pane carnē creat: scificat: viuifi
cat: bñdicat z pstat. Per eūō ipsū filiū ē deo pfi cū
spū scō oīs honor z glā. Est honor z glā pfi p fili
ū sicut scriptū ē P̄r manifestavi nomē tuū hoibus
quos dedisti michi. z p̄r clarifica filiū tuū: vt filius
tuus clarificet te. h; eciam gloriā ē honorē pater
cū filio cū quo indiuisā h; potenciā z diuinitatem
Nā cū quo habet omnia: cum ipō habet z honorē

et gloriā. habet etiā in ipso honore et gloriā pater i
quo est. Nā scriptū est. Pater i me est. et ego in pte
qz pater in me. Ideo quicquid habet pater: habz i
filio. Nō em habere potest nisi i ipso in quo ē (Ore
mus pceptis salutarib⁹ moniti) Coboxtatur orare
subdens causā. qz sumus ide pcepto salutari ad
moniti. Lege euāgelū et inuenies pceptū cur hāc
solā orōem pcedit adhortatio. cū plures i hoc ca
none faciamus. et ad nullā hortati sum⁹. qz ille sūt
inferiores et huāna rōe cōposite. hec perfecta hec
a solo dño formata. vñ seqtur (Et diuina istitutōe
formati) Sicut euāgelū narzat dñm rogabāt apli
doce nos orare. et dñs iformauit eos huius orōis i
stitutōe (Audem⁹ dicere) Audacia uidere et pre
sūptio hoies diuina. et i firmos pfecto pponere nisi
essem⁹ forātī diuina istitutōe. Audem⁹ ergo obe
diēcia nō audacia. Audētes obediēcia laudādi sūt
audētes audacia rei sūt. Aus⁹ obediētie bon⁹: aus⁹
supbie malus. et sicut orādī cā subiūcta est. quia p
ceptū est. ideo audēdi cā precessit: qz inde sumus a
deo formati. dicētes Oremus. qz inde sumus pcep
tis salutaribus moniti: et audem⁹ dicere. qz ide su
mus diuina istitutōe formati Nā inde oram⁹. quia
inde pceptū accipimus. et ideo audem⁹. quia nos
pauídos ad hoc de⁹ animauit. dedit pceptū orādī
ad salutē. dedit fiduciam audēdi propter timorem
(Pater noster qui es in celis) Dnīcā orōem nō ex

pono: qz mltos p̄s exposuisse reperio. nec oportet hic ponere: qd multis i locis promptu est inuenire(Amen. libera nos quesumus dñe ab oibz malis: p̄teritis p̄ntibz et futuris. ⁊ intercedete b̄a et gloriosa semp̄s virgine maria. ⁊ beatis ap̄lis tuis petro et paulo atqz andrea cū oibz sanctis. da p̄picius pacē in dieb⁹ nostris. vt opere mie tue adiungi et a peccato simus liberi. ⁊ ab oī perturbatiōe securi. Per dominum n̄m iesum xp̄m filium tuum qui tecū viuit ⁊ regnat in v̄nitate sp̄s sancti deus per oīa sc̄la sc̄loꝝ amen. Pax dñi sit sēp vobiscū. Et cum sp̄u tuo. Agnus dei qui tollis pctā mundi miserere nobis) facta confirmatione dñice orōis dicēdo amen. tocūa text⁹ qui seq̄tur p̄ venia peccatorū orat et p̄ pace. sumpto p̄ncipio suo de fine dominice orōis que orat contra peccata: dicēdo. Sed libera nos a malo Inde sequēs text⁹ i. ip̄it p̄ pctis: dicēdo (Libera nos quesumus dñe ab oibz malis) Inde seq̄tur p̄ pace (Da p̄picius pacē in diebus n̄ris) Inde p̄ peccatis n̄ris (Ut a peccato simus liberi) Inde p̄ pace (et ab oī perturbatiōe securi) Iterū sequitur pro pace (Pax dñi sit sēp vobiscū) Un̄ pro peccatis bis iteratur Agnus dei qui tollis pctā mūdi miserere nobis. Inde p̄ pace (Dona nobis pacē) Et sic finis ⁊ cōsumatio sacrificij fit de pace: vt maneamus in pace. Un̄ ⁊ in cōsumatione sacrificij osculū pacis sumimus. quo ⁊

nostrū in sacrificio assēsū participatiōe offerimus
et q̄ debeamus in pace manere significamus.

Sacri canonis missæ expositio a magistro Odone
Cameracenū episcopo edita finit feliciter. Utilis
admodū viris ecclesiasticis. Impressaq; Parisius
In campo gaillardi Per Euidonem Mercatoris
Anno dñi. Millesimo quadringentesimo nonage
simo quarto. Die vero ij. mensis Julij

